

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 28 Mars de 1915.—Núm. 88.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la responsabilitat de llurs autors.
N'ns retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre ..... 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

Els "nostres" regionalistes i les eleccions

Som de mena compassius, i molt més amb els qui no han tastat mai els afalacs de la sort. Per això hauríem passat en silenci el pobríssim paper representat en les passades eleccions pel migrat i ja desacreditat grupet de regionalistes tarragonins. Però la vanitat de certs homes arriba a extrems inconcebibles. I al veure la fatuitat, la petulància i la gosadia amb que's comenten fets coneguts de tothom, no podem menys de dedicar-los-hi quatre ratlles, per a que no creguin que tots vivim als llims.

Per primera vegada'l regionalisme tarragoní ha volgut pendre part en les eleccions provincials. Això, per ells, representa una gallardia. I així es en efecte. Una idea nova, un partit nou, uns homes nous, que s'alien amb els partits vells, amb els cacsics mes odiats, amb les forces mes caduques, es cosa, més que gallarda, heroica. Son joves encara, i ja's deshonren. Fa sols dos anys que dura la seva vida, i ja's suiciden. En un espai tan breu ja han perdut tots els escrúpuls.

Parlen de que per a combatre'ls se pacten les unions més indignes i repugnantes, quan sap tothom que han vingut a pidolar un lloc en les nostres candidatures i nosaltres els hem rebutjat com a mercaderia averiada. Diuen que'ls enemics irreconciliables se juntan contra ells, i els veiem en un poble de brasset dels carlins, en un altre traitant a n'aquests i aliant-se amb els conservadors, i en molts cercant l'apoi dels republicans (únic que no han conseqüit) sense preocuparse dels pactes que tenien fets amb conservadors, carlins i lliberals.

Proclamen que no volen usar certs procediments... I efectivament: en un poble roben l'acta atribuint-se tots els vots amb el major descaro, i en altres intenten la tupinada per a veure si poden alcançar els mil vots que'ls manquen per a arrebastar l'acta a qui'l cos electoral li ha otorgada. No podia ésser d'altra manera. ¿No va al davant d'aquests regionalistes l'Antoni Albalfull, aquell candidat derrotat per la Solidaritat Catalana qui a fi de sortir triomfant feia la tupinada a La Palma i a la Bisbal de Falset i oferia vuitcents duros per l'acta de Garcia?

No, ells no usen certs procediments... Però'l senyor Cambó, després d'haverse posat d'acort amb En Nicolau, representant den Gasset i de *El Imparcial*, i amb el Marqués de Marianao, el cacic més anticatalà que viu a Catalunya, se'n va a visitar les mines de Bellmunt, com a advocat que es dels Srs. Folch i Albiñana. I no sabem lo que hi devia fer el Sr. Cambó a Bellmunt; però es lo cert que'l dia de les eleccions els obrers de les mines de la poderosa empresa rebien candidatures *en paper especial i manuscrites* (així d'una hora lluny podria veure's com votaven), amb el nom del candidat regionalista. I aquells obrers, a Bellmunt, a Masroig, a Molà, a Lloà i altres pobles, hagueren de votar contra les seves conviccions per no perdre'l pa de la familia.

No volem seguir. ¿Gallardia? ¿Heroicitat? No, no; parlem clar. D'això a casa nostra se n'ha dit sempre i se'n seguirà dient un altre mot més gràfic, que no estampem per respecte a nosaltres mateixos.

De Port franc

Contestarem al Sr. Mon de *La Veu de Tarragona* sols uns extrems del seu article del número passat per a desmentir unes afirmacions que segurament l'articulista, per desconeixement de causa o per ignocència fá en el seu escrit. Dels altres extrems no en direm res, perque potser els fets pròxims a desenrotllar-se el convencerán mellor que no pas ho fariem nosaltres.

Diu el tal senyor: —Hem fet res per a augmentar el moviment a Tarragona?—Aquesta pregunta ens demostra que el que la fa té un desconeixement absolut de lo que vé passant de uns quants anys ensà en el nostre port i per a que no caigui altra volta en aquesta lleugeresa li citarem sols alguns fets col·lectius uns, individuals altres, que li demostraran que no son tan apàtics i indolents com ell creu, els elements mercantils que integren la nostra ciutat.

Potser si que es podrien fer moltes i moltes altres coses per a augmentar-lo el moviment, però es que les ciutats están mai prou satisfetes del seu progrés? No es desitja sempre un més enllà? Es natural, i pobra de aquella que aixís no pensi i no encamini els seus esforços!

A Tarragona, Sr. Mon, miri si se n'han preocupat de augmentar lo el seu moviment que la Junta de Obres del Port, malgrat les lluites en ella hagudes, va veures precisada a formular unes tarifes de impostos molt reduides a fi de poguer lluitar amb el port de Barcelona que per a la exportació no aplica cap classe de impostos i aixó feia que la càrrega de Vilafranca ens la prenguessin cap a Barcelona aixís com de la part de Saragoça i Lleida.

La mateixa Junta amb la construcció del nostres hermosos molls de costa i paralel, feu que els mes grans vaixells hi poguessin atracar de costat fent vindre al nostre port una munió de mils toneladas de carbó (unes 80.000 anyals), per a la companyia del F. C. del Nord, qual Companyia ja quasi no n'importava gens pel nostre port avans de fer aquests molls, i saben perquè? Doncs perque els gastos de descarga del port de Tarragona els hi costen avui de Ptes. 1'50 a 2 menys per tonelada que els dos ports veins nostres, i des de'l nostre port se expedeixen els carbons que consumeixen els dipòsits de dita companyia situats a Lleida, Cervera i fins Saragoça i els carbons per aquests dipòsits avans se descarregaven a Barcelona.

Dieme, doncs, si aixó no es procurar augmentar el moviment del nostre port, col·lectivament. Si'm dieu que s'hauria pogut fer mes, vos diré que si, però no dignéu que no s'hagi fet res.

I ara vos vull citar-ne uns altres fets particulars que convé se sàpiguen: Aquí venen avui moltes mercaderies procedents de Saragoça i de la part de Vilafranca que no son vins, que no venien avans i que importen alguns milers de toneladas al any i fa temps se está treballant per a obtindre una tarifa de f. c. especial reduida des de una capital veina a la nostra, que la té Barcelona i nosaltres no, que si la obtinguessim també ens faria augmentar el nostre tonelatge.

Mes encara. L'any 1909 se va estar treballant per elements valiosíssims de Saragoça junt amb altres de nostra ciutat per a fer vindre a nostre port uns minerals i es tractava de un tren diari de 300 toneladas. La empresa minera posava els vagons i sols demanava a la Companyia de M. Z. A. que li apliqués una tarifa de 2 o 3 céntims tonelada i hilòmetre, i efectivament, el Sr. Maristany, director de dita Companyia, dignéu que malgrat de que el negoci

els hi era beneficiós, per motius particulars de la empresa que representava i que no podia fer públics, no podia concedir dita tarifa.

Aquets minerals avui se embarquen pel port de Valencia.

Fixeu-vos que representaven unes 100.000 toneladas anyals o siguin uns 80 o 100 vapors mes cada any que haurien vingut al nostre port.

Per a acabar, vos diré, doncs fora interminable, lo fet per a la construcció del f. c. de Cervera-Valls-Tarragona, quin projecte sortirà aviat a subasta gracies a la activitat del Centre Industrial.

I, finalment, vull desmentir-vos aquell argument ignocent, que vos dieu, de que el tràfec del port de Tarragona el va minvar la filoxera i que a mesura que aquella desaparegué, el moviment del port ha augmentat.

Peró, que ja sabeu lo que diem amb aixó? Em sembla que nó.

En primer lloc, la disminució del moviment en el nostre port fou l'any 92 quan se acabá el tractat de França i l'any 98, que fou quan la pèrdua de les colònies, apesar de haver-hi la filoxera, com dieu, els vins no valien cap preu perque continuava la manca de exportació, que va anar continuant disminuint de cada any mes (exceptuant els anys que França ha tingut cullita), i a l'ensempe que la exportació dels vins disminuía (cosa rara), el moviment de exportació del port de Tarragona anava augmentant, segons les estadístiques i, sabeu qué ho feia augmentar? Doncs la exportació de l'oli que avans era nula, i la de avellana i admetlla que ha adquirit un increment gran en els darrers anys.

I no vull dir-vos res mes, sino que tingueu una mica mes de cuidado, quan feu afirmacions, de coneixe o estudiar-les avans.

RURAL.

Les noves orientacions de la Unió Catalanista

La comunicació que'l «Centre Català» de Sabadell ha fet pública, referent a l'acord del Concili General de Representants de la «Unió Catalanista» de no poder admetre entre les corporacions que formen part integrant de la Unió a la entitat sabadellenca, ens sugereix un comentari que anem a exposar-lo ben concretament.

La vida progressiva dels pobles exigeix dels qui aspiren a la seva acció vital, que s'enmotllin a les necessitats i a l'ambient que van involucrats en tots els actes de desvetllament que's realitzin. Les idees modernes de tolerancia i de llibertat, albergades i sentides per tots els qui estimen com a propia la dignitat de la seva patria, han de divulgar-se, fent que la massa popular se les apropiï i les hi dediqui aquella predilecció que se sent per les coses venerades.

Avui, tots els homes que propaguen un ideal i tots els partits que breguen per la emancipació de la patria, fonamenten les seves afirmacions a base d'una llibertat mes o menys amplia. Lo que ahir era fins repugnant als ulls dels mes reconstruïts absolutistes, avui es en boca del mateixos objecte de elogis ben ditiràmics. Estudien a conciencia totes les idees que avui se li prediquen al poble, factibles per a la seva implantació, i en el fons de totes elles hi veurèn amarada per la convicció de la necessitat, una paraula que sols al pronunciar-la fa que'l cor bategui amb entusiasme: LLIBERTAT.

Aquesta metamòrfosi que han sofert els homes i les idees modernes, aquesta homogeneïtat en que han convingut tots quants se preocupen per un demà esplèndit de la seva patria, ja siga des del punt de vista econòmic, ja del polític, social, religiós, etc., també l'ha hagut de sofrir la «Unió Catalana», si no volia restar indiferent a la revolució evolutiva que s'ha operat en tots els camps dels ideals regeneradors. I es per això, al nostre entendre, que la en tots conceptes benemèrita «Unió Catalana» ha realitzat una gesta meritíssima a l'adonar-se de que no podia seguir per mes temps sense esterilitzar la seva conformitat als ideals grans i nobles de llibertat, els que, si be ja els sustentava, no estaven ernobustits amb aquesta fermesa de convicció amb que van proclamar-ho la majoria dels Representants a l'aprobar el Missatge que va discutir-se en el Concell General celebrat el dia 2 de Janer darrer.

El «Centre Català» de Sabadell, al no somar-se a l'aprobació de les noves orientacions, no creiem de cap de les maneres que deixi d'ésser lo que ja era ni que'l seu amor a la llibertat de Catalunya hagi de minvar en res absolutament. Homes té en el seu clòs aquella entitat patriòtica, que en moltes i moltes ocasions han donat probes del seu amor per la causa de Catalunya i que fins s'han sacrificat per ella com estem disposats a imitar-los tots els qui ens sentim catalans perque portem amarada en les venes la sang dels nostres avis.

Creiem, doncs, que el «Centre Català» reaccionarà envers els ideals consignats en el Missatge, quan amb serenitat reflexiva haurà estudiat el contingut de les noves doctrines incorporades al pensament del nacionalisme català. Quan s'hagi realitzat un verdader apostolat de divulgació de les noves orientacions, se veurà de una manera clara, que'ls autors porten el pensament de anar rectament a la realització de millores de caràcter social per a enfortir la verdadera llibertat que no pot gaudir-se en sa plenitud fins que'ls individus tinguin elements econòmics suficients per a fer ús de les llibertats polítiques amb verdadera independència.

♦ ♦ ♦
Vent de ponent...

Vent de ponent, ja prou ta cançó ingrata,
m'ha omplert d'amarga pena tot el cor,
plega si't plau aquesta serenata,
de notes tristes, com un cant de mort.

No corris mes per sobre nostres terres,
ni en dança'm posis son arbrat hermós,
no'm flagellis les flors, fuig de les serres,
que'm tornes de ma patria'l cel boirós.

Entórna-te'n al lloc ont t'engendraren
i digues, que aquí mai t'havem volgut
i si tampoc aquells que aquí't llençaren,
ofeguet en l'infern, i resta mut.

SALVADOR ESTREM.

Falset 10 Març 1915.

♦ ♦ ♦
MARGINAL

Torero, mil·lionari

Bombita, el famós ex-matador de toros, no fa molts dies va suscriure-s, en obligacions de Tresor, per la bonica quantitat de cent mil i pico de durus. Quasi res, mes de mig mil llió de pessetes, lo que fa preveure que'l capital de Bombita es molt nombrós quan disposa d'aquesta quantitat en efectiu. I no l'enveijo pas, puix que ben seves son aquestes sumes que guanyá amb el sudor de su frente. Lo que sí es de remarcar i cal fer-ho constar ben bè que mentres èll se suscriu per una quantitat tant fabulosa, hi ha molts i molts milers de pares de familia que no tenen un troç de pa per a donar a sos filllets... I es encara molt mes paradòxic el fet de que moltíssims de aquestos que no tenen amb qué alimentar-se avui, en el dia d'ahir acudiren a la plassa de toros a cumplir com a bons espanyols, donant ses últimes perras per aplaudir al famós toreador. Quantes dot-

zenes de vegades hem vist a la gente del arte empenyant els mobles per a comprar una del tendido amb sobre preu i tot! Els de la fiesta nacional me dirán que Bombita ha fet aquests diners exposant sa vida d'una manera gran. També hi ha molts que exposan llur vida, més encara que el torero, per uns quants rals diaris i mai poden reunir una pesseta per a fer un extraordinari! I ara que pensin ben be, aquests senyors aimants del toreo, sobre'l fet den Bombita. Aquells serviren de carn de canó per engreixar a n'aquest, que ara solsament ha pensat en la manera de colocar els diners en lloc segú i que li proporcionin beneficis sens passar cap mena de perill. Ans al contrari, en Bombita tindrà els interessos que li dará l'Estat i quals interessos els pagardn els mateixos que feren ric al torero, lo que equival a ésser doblement paganos, per no aplicals-hi un altre calificatiu. Si el fins fa poc torero i avui mil·lionari hagués empleat el seu capital o part d'ell en obres o negocis que'l poble, el mateix poble que el feu ric, n'hagués obtingut qualques beneficis en lloc de perjudicis que ara li costará, aleshores no tindria perqué censurar a l'ex-torero, sinó adressar-li un, encara que migrat, aplaudiment.

PÒL·LUX.

♦ ♦ ♦
Exposició John

El diumenge prop-passat s'inaugurà en el «Círculo de Tarragona» una exposició de caricatures locals del jove artista John, qui demostra una envejable disposició per al conreu d'aquesta especialització alambicada del dibuix.

Una cinquantena de dibuixos s'extenen al llarc de les parets del saló. L'impresió general es forsa favorable i fa concebir grans esperances en el pervindre del jove artista tarragoní. Parcialment, s'hi nota tot seguit que, sotmeses les caricatures a una selecció, la exposició hi hauria guanyat bona cosa, doncs si bé la majoria es forsa recomanable, algunes d'elles decauen sensiblement. En contraposició d'aquestes poques n'hi han d'altres tant precises i de linies tant simplificades, que les firmaria un mestre.

Les simpaties que sentim per a en John ens inclinen a aconsellar-li que no fassi gaire cas dels elogis que en aquesta ocasió se li haurán manifestat, com tampoc l'haurán de preocupar gran cosa certes censures que l'enveja per un costat i l'ignorancia pels quatre vents li xiularán les orelles. Cal, però, que's presservi amb mes cura dels elogis, car de les mossegadetes de la enveja i de la tontería, sempre se'n surt en bé.

El públic gros qui sent un moment d'interès per a aquestes coses, tornant tot seguit al seu viure monòcrom sense pena ni gloria, es d'una bona fè infantil i creu que basten unes quantes linies extrafetes i una intencioneta estrafalaria per a fer una bona caricatura.

Ja sab en John que, si per a tot art, gràfic o plàstic, cal un fort domini del dibuix, per a aquesta especialització es requereix un domini quasi absolut. Sabent això i no oblidant-ho, esperem que a no trigar gaire assolirà un lloc entre'ls bons dibuixants humoristes de la nostra terra, quines manifestacions ben apreciades aquí, ho son encara molt mes, i molt justament per cert, quan traspassen les fronteres.

Q.

♦ ♦ ♦
La nova Diputació provincial

El resultat de les eleccions provincials passades, en lo que fa referencia a la nostra provincia, pot reputar-se de triomf exclatant per al republicanisme i la democracia de Catalunya, representant, alhora, una espantosa reventada del caciquisme que des de feia molt temps aquí imperava.

Amb la entrada dels cinc republicans, la nova Diputació provincial de Tarragona, quedarà composta aixís:

Valls-Montblanc

- Tell, lliberal.
- Mestres, republicà.
- Padró, id.
- Guarro, id.

Reus

- Estivill, republicà.
- Vidiella, Unió Catalanista.
- Borrell, republicà.
- Alimbau, id.

Tarragona-Vendrell

- Folch, republicà.
- Guasch, lliberal.
- Palau, id.
- Fortuny, conservador.

Iortosa-Roquetes

- Catchot, republicà.
- Escrivá, id.
- Navarro, id.
- Canivell, lliberal independent.

Falset-Gandesa

- Lloret, republicà.
- Isern, id.
- Compte, lliberal.
- Serres, carlista.

Es forsa respectable la majoria amb que'ls republicans comptarán a nostra Diputació.

♦ ♦ ♦
Les persones decents

CONTE

Veus-aquí que una vegada, hi havia una ciutat molt gran, grandíssima; pero tan plena d'habitants, com de cultura i bon sentit. Aixó vol dir, que aquella ciutat (quin nom no ens interessa), estava plena d'homes que pensaven i tenien criteri propi, cosa molt estranya en la nació aon la ciutat de que parlem, estava.

Els homes de la gran ciutat es preocupaven de la política i volien trovar un partit que els sapigués dur fins a la seva redempció. Les opinions eren moltes; pero n'hi havien dugues de principals que's disputaven el primer lloc. Els dos partits eren el den Pau i el den Pere; i els nomenem aixís, perque, malgrat la seva cultura, els habitants de la ciutat es deixaven arrosegar per personalismes.

Va arribar una época d'eleccions, i Pau i Pere i tots els seus amics, varen posar-se a fer propaganda. Decidiren enraonar al poble, tot dient-li que li farien veure la vritat; i el poble, bo i creient, com sempre, se disposá a sentir-los.

Va enraonar Pau, i en síntesis va dir lo següent: *Ciudadans: En Pere es aixó i alló, i els seus partidaris també. Per lo tant, cap persona decent pot donar el seu vot an en Pere.*

El poble, casi be va creure lo que li deia en Pau; pero va volguer escoltar lo que diria en Pere, per a defensar-se. I va anar a sentir-lo. I en Pere va dir: *Ciudadans: En Pau es alló i lo de mes allà; i els que'l segueixen també. Per lo tant, cap persona decent donará el seu vot an en Pau, ni als seus.*

El poble va quedar una mica desorientat; pero com era un poble conscienciat i digne, va fer-se el següent encertadíssim raciocini: *Si voto als den Pau soc un indecent, i si voto als den Pere també. D'aquí dedueixo que per a ésser decent, lo millor será no votar ni a Pau ni a Pere.*

Tal com ho va dir, ho van fer i Pau i Pere varen quedar-se sense vots, com a càstic justíssim per a la seva estridència i falta de sentit comú.

I colorín, colorao... que diria un castellà; i ja està acabat el conte... ¡Ah!, diuen que a Barcelona en prou feines va votar el vint per cent dels electors...

N. G. R.

Els camins veïnals i la Mancomunitat

Està realitzant actualment la Mancomunitat de Catalunya una important tasca en lo que atany a la construcció i reparació de camins veïnals. Des del 21 de gener d'enguany fins avui, s'han fet els estudis tècnics de camp corresponents als camins següents:

- De Lleida a Corbins i Torrelameu.
- De Massalcoreig a Serós.
- De Almatret a Maials.
- De Torregrossa a l'estació de Juneda.
- De Llimiana a la carretera de Balaguer a la frontera, amb pont sobre'l Noguera Pallaresa.
- De St. Celoni a la carretera de Artesa a Trep per Gabert i Fontsagrada.
- De Selva de Mar al Port de la Selva.
- De Canet d'Adri a la carretera de Girona a Les Planes.

La redacció dels projectes d'aquets camins ha començat ja.

Ademés, s'està procedint a efectuar un recàrrec del ferm de la carretera de Santa Bàrbara a La Cenia, i el Consell ha aprovat els contractes i plecs de condicions per a proveir de pedra matxacada la carretera de Reus a Sant Ramon, que serà estesa i atapeïda amb corròns de fundició recentment adquirits.

En aquesta qüestió vital de les vies de comunicació, el Consell Permanent de la Mancomunitat se proposa desplegar una acció tant intensa com els seus mitjans li permetin.

Tot llegint... tot passant...

Amic *John*: podeu estar satisfet del èxit, èxit de public, de public selecte que ha assistit a vostra exposició, bellament exposada al Círculo de Tarragona.

En *Trik* vos en felicita coralment, efusivament, potser mes entusiasticament per haver tingut la dissort d'oír, fora de la exposició, quiscun comentari dur, força dur, no vull dir-vos si de gent molestada per ser-hi o per no ser-hi en vostra notable exposició de caricatures ciutadanes.

Jo, amic *John*, res vos en vull dir del vostre treball artístic, encar que no renunciï mai a tenir ma opinió, malgrat sia per a mi sol, de quantes manifestacions d'art, de bellesa, de cultura ciutadana passen davant meu.

Els horitzons del art son infinits.

Els faritzeus que avui se escandalitzen, davant unes caricatures, també protestarien davant un marbre nú de Praxitel·les o bé farien com una revista espanyola que al fer un estudi del gran escultor florentí Benvenuto Cellini, reproduïren algunes de ses obres mes famoses, entre elles, el Crist que es conserva a l'Escorial i que crida fortament l'atenció de tot visitant a mes de lo meravellos de sa talla, el fet de ésser reproduït completament nú.

Doncs bé, aquesta revista espanyola, *Alrededor del Mundo*, el reproduïeix en ses pàgines disfressat de tal manera, que a ben segur no el coneixeria ni el mateix autor, puig que li enfaixaren, en nom de una moralitat, que trová immoral, la figura del Crist.

Els redactors de dita revista se mereixerien que, com feu Miquel Angel amb el Cardenal Biagio de Cesana, que per queixar-se de la nuesa de les figures del meravellos Judici Final pintat per tant excels artista en la Capella Sixtina, feu que's pintessin uns vels que tapessin les parts sortints de les figures, mes En Miquel Angel se'n venjá pintant en el mateix quadre i en part corresponent al infern, embolcallat en ses terribles flames, un magnífic retrat de dit Cardenal amb unes grosses orelles de burro.

El purpurat espantat de veure-s a l'infern acudi al *Papa* pregant-li el tragues o el fes esborrar del terrible quadre. Pero en Pau III que era home de bon humor li contestá gravement:

—Si el pintor te hagues posat al purgatori, podria treure-te'n, puix fins allí arriba mon poder; pero estas en l'infern i es impossible.—

I aixis ha quedat el quadre que poden admirar quants tinguin la sort de, al visitar la terra del art, passar per la capella Sixtina.

No vull dir pas, ni vos ho haureu entés, que si-guèu un Miquel Angel; ja se que no mes cal fer-ho constar perque algú no'n fassi argument.

Heu començat en bon peu, aneu estudiant, ja que sou al encomençar vostra vida artística i potser dintre uns anys pogueu recrear-nos amb noves produccions vostres, que en serà el primer en admirar vostre,

TRIK.

Minuta

He vist una rosella deixada anà al terroç, era com una estrella d'un escaient verdós.

Les fullètes primeres de reduït redós, les feia llastimeres un grog malagradós.

Mon caveguet la talla i sagna del seu cos; l'or del sol la amortalla, el sol nou la heurá en plós.

L'ordi sembla alegrar-se del acte criminós, i espera destacar-se tot espigat i ros.

Quan caiguin quatre gotes, ¡quin planter abondós de roselles ignotes d'espigall orgullós!...

Un maig tot encantaries farà l'ordi gelós, omplert de lluminaries com en altar gloriós.

J. COSTA I POMÉS.

Casa Recasens

Un nou establiment ha obert ses portes al públic tarragoní, en lloc tan cèntric com ho es el número 45 de la nostra Rambla de Sant Joan,

El ram a que's dedica la nova industria es el de confiteria i queviures, essent sos propietaris els senyors Recasens germans.

El local ha sofert una complerta transformació, podent assegurar ben bé que tal com està avui es dels primers del seu gènere a Tarragona. Decorat amb gust exquisit, amb instal·lació elèctrica i amb una multitud de articles de les mellors marques i de elaboració de la casa, tot fá que la botiga dels senyors Recasens estigui a l'altura que verdadera-ment li correspont.

La inauguració va efectuar-se el prop-passat dijous a les set del vespre, a qual acte hi varem ésser convidats molt atentament. Els senyors Recasens germans van obsequiar a tots els convidats amb un esplèndid *lunch*, quedant tots molt satisfets de la delicadesa dels propietaris.

A l'agrair sincerament la distinció que'ns van otorgar els germans senyors Recasens, els hi desitjem moltes prosperitats en el negoci que acabin d'establir en la nostra ciutat.

NOVES

Avui, a la una de la tarde, s'obsequiará amb un socolent àpat en el Hótel d'Europa, al nostre distingit amic i company En Pere Lloret, amb motiu del recent triomf obtingut en les darreres el·leccions de Diputats provincials.

El nombre dels inscrits per a assistir a l'acte de referencia era ahir bastant crecent, i entre'ls quals s'hi compta al Diputat a Corts per Tortosa, el nostre estimat amic en Marcellí Domingo.

Per a la pròxima Pasqua, inaugurarà una Exposició de pintures, en el «Círculo de Tarragona», el conegut pintor i amic nostre En Pere Ferrán.

Ens arriben notícies, que d'ésser certes, com creiem, ens ompliran de goig. El Club Náutic deixarà d'ésser una societat parásita per a esdevenir un organisme robust d'sport marítim per obra del simpatiquíssim Club Gimnastic, pare de tota manifestació que impliqui educació física. Realment, aquesta obra es deixava sentir a Tarragona, on tots els sports han prés tanta embranzida. No sembla si nó que tinguem aburrit al mes agradable el lement: el mar.

Ens en ocuparém en lo sucesiu, amb l'extensió que requereixen aquesta mena de manifestacions, anunciant a nostres llegidors que dintre poc, comptará nostra redacció amb un competentíssim i autoritzat cronista d'sports.

La gran majoria dels municipis catalans han contestat ja el qüestionari que ha formulat el claustre de professors de la «Escola de Funcionaris d'Administració local» i que ha de servir per a la redacció del projecte de Bases dirigit a delimitar l'esfera propia de les Hisendes locals, projecte del qual ha prés l'iniciativa el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya.

Proposant-se els professors de la «Escola de Funcionaris» enllestir molt aviat el dit treball, convé que els municipis que encara no ho hagin fet, s'apressin a contestar el qüestionari.

Nou surtit de Corbates elegants.—Moneders de pell i seda.—*Alta novitat*.—*Preus de fàbrica*.—AL DIA. Rambla de Sant Joan, 40.

Ha començat a publicar-se en aquesta ciutat una revista pedagògica que porta per nom *Cultura*, i es orgue de l'Associació d'antics alumnes de aquesta Escola Normal.

Entre'ls varis treballs que s'hi inserten hi ha una encertada biografia, amb el retrat, del Director de la Escola Normal de Mestres, l'August Vidal i Pèrrera.

Retornem al nou setmanari la salutació que dirigeix a la premsa, tot desitjant-li una vida tan llarga com profitosa.

Per acord de la Junta organitzadora del «Certamen Literari Nacional» que, en honor a Santa Teresa de Jesús i amb motiu del tercer centenari de la Beatificació de la ínclita Doctora se celebrá a Reus el dia 18 d'Octubre de l'any passat, s'ha publicat el discurs pronunciat en dit acte pel Dr. Antolín López Peláez, Arquebisbe de Tarragona.

Agraim moltíssim aquest delicat obsequi amb el que ens ha favoregut el senyor Arquebisbe.

Acompanyant-nos la memoria anyal de la última junta general de accionistas, hem rebut un atent B. L. M. del Apoderat del Banc de Valls, a nostra ciutat, en Antoni Sanchez, a qui adressém nostre agraiment per la seva atenció.

Durant la segona quinzena del pròxim mes de Abril, donarà una sèrie de cinc funcions en el Coliseo Mundial una gran companyia comic-dramática, en la que hi figura la primera dama Na Roser Pino, neboda de la gran artista dels mateixos noms.

Ens donaràn a conèixer les obres següents:

«Las Pecadoras», de Asenjo i Torres.

«La garra», den Linares Rivas.

«La consulera», dels germans Alvarez Quintero.

«El destino manda», de Paul Hervieu, traducció den Benavente.

«Para ser dichoso», traducció de Campmany, i

«Mi tierra mona», traducció den Cadenas i Asensi Mas.

Els preus de les localitats sembla que seràn bastant reduïts.

El millor saló de llimpiar calçat es *El Brillante*. A la crema *Dandy*.

COMTE DE RIUS, 15

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissaria general
 de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADÀ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroteràpia i anàlisis micro químic d'orina i productes patològics.
 Sero-reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÀ

*Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge
 de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit — Per a'ls pobres, franca,
 dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

CAMISES

CORBATES

NOVITATS

GILBERT GERMANS : Unió, 20

Galeria Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÀ — Unió, 18

PERE LLORET

CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en

Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

AL DIA

Perfumeria
 Confeccions
 Novitats

RAMBLA SANT JOAN, 40

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIÓ, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central

Laboratori Químic Bacteriológic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : i Sant Fructuós, 5

BOTELLERÍA
"LA TARRACONENSE"

DE
MUSTÉ I VIDAL
UNIÓ, 40

Els duenyos de aquesta nova botelleria, se complauen en oferir-la al públic, participantli que en ella hi trovarà sempre un complet i variat assortit de tota classe de licors i vins generosos.

SERVEI ESMERAT

PREUS ECONÓMICS

SERVEI A DOMICILI

CHAMPANYS DE TOTES MARQUES

Gran Fàbrica de Calçat

= DE =

RAMÓN CAVALLÉ

TARRAGONA

TELEFON 120

REAL, 56

IMPREMPTA
 Llorens
 i Cabré
 Fortuny, 4
TARRAGONA

C.ª de Seguros Generales de Dusseldorf
 Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companya de segurs sobre la vida

L'UNION, de Paris

Companya de segurs contra incendis

L'Assicuratrice Italiana, de Milán

Companya d. segurs contra accidents

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports

Passeig de Colón, 11 i 12 - Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Maciá Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

PAPERERÍA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany: Escribanes : Plumes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes

PREUS SUMAMENT BARATOS

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes - Objectes per a regals

Articles per a magatzems de vins i olis

Maciá Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raïms sense alcohol

The Grape Juice Co. L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescència

Se ven per tot arreu